

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 25. juni 2025
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mikkel August von
Buchwald
Sagsnr.: 2025-07140
Dok.: 3753591

Besvarelse af spørgsmål nr. 1174 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1174 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. maj 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Morten Holland Heide

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1174 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, om der er blevet eller kommer til at blive gjort noget for at forhindre retsforfølgelse af flygtninge, som er i strid med Flygtningekonventionen og Rigsadvokatens egen anbefaling? Der henvises til artiklen ”Dansk Flygtningehjælp: Asylansøgere straffes i strid med reglerne”, Dagbladet Information, den 18. marts 2025.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. Rigsadvokaten kan indledningsvis oplyse, at flygtningekonventionens artikel 31 ikke indeholder et absolut forbud mod, at asylansøgere kan straffes for dokument- og personelfalsk i forbindelse med indrejse i landet. Det er således en forudsætning, at de pågældende personer kommer direkte fra et område, hvor deres liv eller frihed er truet, og at de uopholdeligt henvender sig til myndighederne og godtgør, at de har haft rimelig grund til deres ulovlige indrejse eller tilstedeværelse.

Med henblik på at sikre, at Danmark overholder sine internationale forpligtelser i medfør af flygtningekonventionens artikel 31, har Rigsadvokaten fastsat nærmere retningslinjer i Rigsadvokatmeddelelsen for, hvordan anklagemyndigheden skal håndtere denne type sager.

Det følger bl.a. af retningslinjerne, at der altid skal foretages en konkret vurdering af, hvorvidt en eventuel straffesag på baggrund af flygtningekonventionens artikel 31 bør afvente asylsagens behandling. Anklagemyndigheden skal endvidere altid foretage en konkret vurdering af, om flygtningekonventionens artikel 31 i det konkrete tilfælde er til hinder for, at en asylansøger kan straffes for dokument- og personelfalsk. Det beror med andre ord på en nærmere vurdering af de konkrete omstændigheder i hver enkelt sag, om konventionen er til hinder for, at der kan rejses en straffesag.

Det beror i sidste ende på domstolenes vurdering, om det konkret vil være i strid med flygtningekonventionens artikel 31 at straffe en asylansøger for dokument- og personelfalsk.

Rigsadvokaten kan endvidere henvise til § 1, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 324 af 27. marts 2025 om politidirektørernes og statsadvokaternes adgang til at frafalde tiltale, hvoraf det bl.a.

fremgår, at tiltale kan frafaldes, når omstændighederne taler for det, i sager mod asylansøgere eller mod deres nære slægtninge i forbindelse med første indrejse i Danmark for bl.a. overtrædelse af straffelovens § 171 og § 174 med hensyn til pas, identitetspapirer eller lignende.

2. Der er igennem årene afsagt en række domme og kendelser, hvor domstolene har forholdt sig nærmere til rækkevidden af flygtningekonventionens artikel 31 i relation til sager om dokument- og personelfalsk, hvor den pågældende har været asylansøger. Højesteret har for ganske nylig den 17. juni 2025 afsagt dom i sag 95/2024 om personelfalsk (straffelovens § 174), hvor Højesteret fandt, at en syrisk flygtning, som efterfølgende havde fået asyl som konventionsflygtning i Danmark, ikke kunne straffes for at have gjort brug af en anden persons id-kort ved indreisen i Danmark. Højesteret lagde efter udlændingemyndighedernes afgørelse om at give tiltalte asyl til grund, at han uanset sine ophold i Tyrkiet og Grækenland efter sin udrejse fra Syrien måtte anses for at være kommet ”direkte” fra et område, hvor hans liv eller frihed var truet, jf. flygtningekonventionens artikel 31, stk. 1. Højesteret fandt, at tiltalte også opfyldte de øvrige betingelser for at være omfattet af flygtningekonventionens artikel 31, stk. 1, idet han uopholdeligt havde henvendt sig til myndighederne og havde godtgjort, at han havde haft rimelig grund til sin ulovlige indrejse.

Rigsadvokaten vil nu overveje, hvilken opfølgning Højesterets dom af 17. juni 2025 giver anledning til i relation til anklagemyndigheden.

Rigsadvokaten skal endvidere bemærke, at der på nuværende tidspunkt verserer flere sager i Højesteret om flygtningekonventionens artikel 31 og den nærmere fortolkning af bestemmelsen.”